

starije redakcije i pogl. 69. novije). Ako se u kuriji nalazio srodnik sve do trećeg koljena jedne od parbenih strana, morao je odstupati i na njegovo se mjesto izabrati drugi sudac (pogl. 63. i 69. novije redakcije).

Kad je 24. rujna g. 1361. putovao potknez u Split, predao je za vrijeme do svojeg povratka svu sudačku vlast svim sucima; to znači, da su oni mogli držati sudske rasprave i vršiti uopće sudačku vlast bez njegova predsjedavanja. Ovo nam je jedini takav zabilježeni slučaj, ali je vjerojatno, da je to bivalo tako uvijek za vrijeme odsustva potkneza, dotično vikara. Vidjeli smo već prije, da su Korčulani počevši od g. 1384. sami birali domaćeg rektora u doba, kad nije knez imao svojeg zamjenika, ili kad je ovaj bio odsutan duže vrijeme. Rektor je tada predsjedavao sudbenim raspravama.¹⁷

Tko je učinio kakav prekršaj ili zločin prema sucu, bio je kažnjen naročitim kaznama, strožim od običnih (pogl. 6. i 10. novije redakcije). Suci su morali polagati prije službe prisegu, da će se strogo držati statuta i suditi pravedno.

U novijoj redakciji statuta ima odredaba i o apelacijama. Tu se veli, da se protiv svake civilne i kriminalne presude može apelirati; onaj, koji apelira, treba tu apelaciju objaviti kuriji u roku od osam dana, a kurija mu mora utvrditi rok, u kojem ima proslijediti apelaciju. U zbirci reformacija ima poglavlja, koja nadopunjuju ovu odredbu. Tako se u pogl. 101. određuje, da se protiv kriminalnih presuda ispod 10 perpera ne može podignuti apelacija. U pogl. 123. zbirke ref. govori se također o apelacijama. Odredbe toga poglavlja prihvaćene su od velikog vijeća g. 1411. Tu se najprije ponavlja odredba, da se ne može apelirati protiv kriminalne presude ispod 10 perpera. Dalje se određuje, ako netko objavi kuriji apelaciju, a ne proslijedi je, kako je određeno, gubi svako svoje pravo, ali ništa ne plaća općini u ime odštete; ako pak proslijedi apelaciju i u apelacionoj raspravi izgubi parnicu, mora platiti općini dva solida za svaki perper procijenjene vrijednosti parbenog predmeta, a protivničkoj stranci ima platiti sve troškove, štetu i interes. Svaki onaj pak, koji apelira, treba općinskom kamerariju

¹⁷ Zabilježeno je u jednoj sudbenoj knjizi, da je 31. kolovoza 1404. rektor osudio na kaznu globe od 25 perpera. Ne veli se, da je to bilo u kuriji, pa bi se moglo pomisliti, da je tu osudu izrekao sam rektor; ili možda ne valja to doslovno shvatiti, već razumjeti, da je rektor kao predsjednik kurije izrekao presudu.